

Busboekje en voorleesverhalen over Lijn 3

Bij ieder werkboekje van thema 1 (en dus voor elk kind) ontvangt u een busboekje. Hier vindt u suggesties en tips over hoe u dit busboekje kunt gebruiken. Ook vindt u in de bijlage per thema een voorleesverhaal.

Waarom een busboekje?

Het busboekje past bij bus *Lijn 3* met buschauffeur Ben Bus. In thema 1 laat u het introductiefilmpje zien aan de kinderen en vertelt u dat de kinderen in groep 3 op reis gaan door Leesstad naar twaalf thema's.

Voorleesverhalen

Om de busreis door Leesstad nog meer tot leven te laten komen bij de kinderen, vindt u in de bijlage per thema een kort voorleesverhaal. Dit verhaal kunt u aan het begin van het thema voorlezen als opwarmer. In het voorleesverhaal wordt alvast verwezen naar de verhalen in het prentenboek en leesboek die in het thema aan bod zullen komen. De kinderen worden nieuwsgierig gemaakt. De verhalen sluiten ook aan bij de afbeelding van Leesstad die helemaal voor en helemaal achter in elk leesboek staat. Op die plaat zien de kinderen een stukje van Leesstad, passend bij het betreffende thema: bij thema 1 zien we de school, in thema 2 het park, in thema 3 allerlei restaurants, enzovoort. U kunt de kinderen voor of tijdens het voorlezen eventueel deze afbeelding laten bekijken.

Hoe gebruikt u het busboekje?

Het busboekje laat de twaalf haltes zien waarlangs de reis gaat. Zo wordt de reis door Leesstad voor de kinderen tastbaar. Het busboekje gebruikt u:

bij de start van het thema

- We kijken vast even in het busboekje: waar gaat dit thema over?
- Welk picto hoort bij dit thema?
- Hoe ziet Ben Bus eruit op het omslag van het leesboek? Hoe past dat bij dit thema?

na afloop van het thema

- De kinderen plakken de sticker op de themapagina en u vult de tip van Ben in.

Tip: Leg het busboekje 's ochtends bij elk kind op tafel, zodat ouders het kunnen inzien bij binnenkomst.

De tip van Ben kan op verschillende manieren worden ingevuld. Enkele suggesties:

motiverend

- *Je hebt hard gewerkt, Timo!*
- *Fijn dat je alle letters nu kent, Jarno!*
- *Je kunt al mooi op toon lezen, Lisa.*

inhoudelijk op lezen

- *We gaan in het volgende thema verder oefenen met langere woorden. B en d vind je nog moeilijk, daar gaan we veel mee oefenen.*
- *We gaan volgend thema oefenen met sneller lezen.*

inhoudelijk op thema

- *Wat weet jij al veel over de ruimte!*
- *Je hebt een leuk verhaal geschreven over de boom.*
- *Je kent al veel woorden die over dieren gaan.*

Halte 1 – De school

Instappen allemaal! Lijn 3 gaat zo vertrekken en deze reis wil je niet missen! Chauffeur Ben neemt je mee naar Leesstad. Hij stopt bij twaalf haltes, waar van alles te beleven valt. In Leesstad zijn overal letters, die samen steeds weer andere woorden en zinnen maken. Daardoor ontstaan er telkens nieuwe verhalen. Op reis door Leesstad leer je die verhalen vanzelf lezen. Zit iedereen? Mooi zo. Dan sluit chauffeur Ben nu de deuren van Lijn 3 en gaan jullie op weg naar de eerste halte.

‘Ja, ja, even wachten,’ mompelt buschauffeur Ben een beetje zenuwachtig. ‘Het is inderdaad tijd om te vertrekken, maar ik kan mijn fluitje nergens vinden. Daarnet hing het nog aan een koord om mijn hals. En nu is het opeens verdwenen...’ Ben voelt in de zakken van zijn busbroek. Hij doorzoekt zijn uniformjasje. En hij kijkt zelfs in zijn chauffeurspet. ‘Geen fluit te zien,’ zucht Ben. ‘Hoe is dat nou toch mogelijk?’

Ben rijdt graag door Leesstad. Hij kent iedere letter, hij leest elk woord en elke zin, en hij geniet van alle verhalen. Daarom brengt Ben zijn passagiers ook met veel plezier naar de twaalf verschillende bushaltes. Maar voordat de reis door Leesstad begint, blaast Ben altijd op een zilverkleurig fluitje. Op die manier weet iedereen dat Lijn 3 gaat vertrekken. Dat hoort gewoon zo.

Chauffeur Ben bukt zich om de vloer te bekijken. Misschien is zijn fluitje op de grond gevallen en ligt het nu naast het gaspedaal. Zoiets kan natuurlijk gebeuren. ‘Wanneer vertrekt deze bus naar Leesstad?’ vraagt plotseling een zware stem. Ben schrikt. Hij schiet omhoog en stoot zijn hoofd tegen het stuur. ‘Au!’ zegt Ben. Hij zet zijn chauffeurspet af om even over de pijnlijke plek te wrijven. ‘Dat wordt vast een bult.’ ‘Het spijt me dat ik u liet schrikken,’ zegt de onbekende man die Lijn 3 binnenstapt. ‘Ik was met de fiets op weg naar de school van Leesstad toen ik opeens een klapband kreeg. Rijdt u naar de school?’ Ben knikt. ‘De school is onze eerste halte. Eigenlijk had ik nu al onderweg moeten zijn. Maar

mijn fluitje is opeens spoorloos verdwenen. En het is de gewoonte dat ik fluit voordat ik vertrek.’

‘Dat fluitprobleem hebben we zo opgelost,’ zegt de vreemdeling terwijl hij zijn tas voorzichtig op de vloer zet. Ben ziet een rood doosje uit de tas steken. Zit daar misschien een fluit in die hij kan lenen?

Nee, toch niet. De vreemdeling wijst naar Bens rug. ‘Daar hangt het verdwenen fluitje,’ zegt hij met een glimlach. ‘Ik denk dat het gewoon verschoven is.’

Ben voelt aan zijn hals. Inderdaad: daar is het koordje. Als hij eraan trekt, komt ook het zilverkleurige fluitje weer tevoorschijn. ‘Hoera!’ roept Ben opgelucht. ‘Nu kunnen we vertrekken!’

‘Mooi zo,’ zegt de onbekende passagier. ‘Ik moet zo snel mogelijk bij de school zijn, anders mislukt mijn plan.’

‘We zijn er al bijna,’ zegt Ben na een poosje rijden. De vreemdeling is naast hem blijven staan, zijn tas met het rode pakje erin stevig tussen zijn voeten geklemd. ‘De kinderen van Leesstad hebben net zomervakantie gehad, maar nu beginnen de lessen weer.’

De vreemdeling knikt. ‘Ja, dat weet ik,’ zegt hij. ‘Kijk, hier is het trapveldje,’ wijst Ben. ‘Daarnaast is de school. Bent u al eerder in Leesstad geweest? Kent u hier iemand? Ik zal mezelf trouwens eerst eens netjes voorstellen. Mijn naam is Ben Bus.’

Ben Bus zet Lijn 3 stil bij halte 1 en opent de deuren. ‘Wat gaat u eigenlijk bij onze school doen?’ vraagt hij. ‘U had het daarnet over een of ander plan?’

Maar de onbekende passagier hoort Ben al niet meer. Met grote passen loopt hij haastig op het schoolgebouw af. Hij heeft duidelijk geen tijd om nog even te blijven kletsen.

‘Och, het geeft niet,’ lacht Ben. ‘Leesstad is een stad vol verhalen. Het verhaal van deze vreemdeling komen we straks vanzelf wel ergens tegen. Zeker weten!’

Uitstappen allemaal! Maak kennis met de letters en woorden van halte 1. Ontdek alle verhalen die bij de school van Leesstad horen. En leer alles over de materialen in de klas. Daarna zal Lijn 3 jullie naar de volgende halte brengen. Maar nu eerst veel plezier bij thema 1!

Halte 2 – Park De hark

Instappen allemaal! Lijn 3 gaat verder met de reis door Leesstad. Zoek een fijn plekje in de bus en kijk onderweg goed naar buiten, want in Leesstad is van alles te zien. Overal zijn letters, die samen allerlei woorden en zinnen maken. Zo ontstaan er telkens nieuwe verhalen. Op reis door Leesstad leer je die verhalen vanzelf lezen.

Zit iedereen? Mooi zo. Dan start Ben Bus Lijn 3 en vertrekken jullie naar de tweede halte.

'Chauffeur, wacht even!' roept een jongetje dat komt aanrennen over de stoep. 'Ik wil ook mee!' 'De deur is nog open,' zegt Ben Bus. 'Stap maar snel in.'

Het jongetje staat al naast hem. 'Ik wil naar Park De hark,' zegt hij. 'Hoeveel kost dat?'

'Helemaal niks,' zegt Ben Bus. 'Kinderen, dieren en letters mogen gratis meerijden met Lijn 3. Ga maar vlug op de stoel achter me zitten, dan kunnen we vertrekken.'

Ben stuurt zijn bus de weg op. In zijn achteruitkijkspiegel kijkt hij naar het jongetje. 'Ben je al eens eerder in Park De hark geweest?' vraagt Ben een beetje bezorgd. 'Zul je niet verdwalen in je eentje tussen al die bomen en struiken?'

'Mijn oom komt ook naar het park,' zegt het jongetje. 'We gaan samen kastanjes zoeken om grappige poppetjes van te maken.'

'Leuk,' zegt Ben Bus. 'Ik zoek ook graag kastanjes. En eikeltjes. En blaadjes met mooie kleuren. Maar ik zoek toch het allerliefst verhalen.'

'In het park?' vraagt het jongetje verbaasd.

'In Leesstad zijn overal verhalen,' zegt Ben. 'Dus ook in Park De hark.'

'Wat voor verhalen dan?' wil het jongetje weten.

'Maak de tas achter op mijn stoel maar eens open,' zegt Ben. 'In die tas zit een verrekijker.

Als ik in de file sta, of lang bij een halte moet wachten, bekijk ik Leesstad altijd door mijn verrekijker. Dan zie ik allerlei piepkleine verhaaltjes die ik anders zou missen.'

Het jongetje pakt de verrekijker voorzichtig vast, zet hem aan zijn ogen, en kijkt uit het raam. 'Ik kan de bomen van Park De hark zien!' roept hij dan verrast. 'Ik zie zelfs vogeltjes in de bomen. En een eekhoorn. En oom Ben! Oom Ben zit al op een bankje op mij te wachten.'

'Dat wordt vast een leuk verhaaltje,' mompelt Ben Bus tevreden. 'De oom heet Ben, net zoals ik. En van de eekhoorns in Leesstad kun je van alles verwachten.'

Het jongetje draait opgewonden aan de verrekijker om alles nog beter te kunnen zien. 'Oom Ben eet pinda's uit een klein zakje,' meldt hij. 'En de eekhoorn heeft een kastanje in zijn pootjes. Echt waar, dat kan ik hiervandaan allemaal zien!' Ben Bus knikt trots. 'Zó scherp is zijn kijker.'

'Wat raar. De eekhoorn gooit zijn kastanje weg,' zegt het jongetje verbaasd. 'Waarom doet hij dat nu? Hij gooit de kastanje recht op het hoofd van oom Ben.'

Ben Bus glimlacht. 'Volgens mij heeft die eekhoorn een slim plannetje,' zegt hij zacht.

'Oom Ben wrijft over zijn hoofd en kijkt naar de kastanje die op de grond ligt,' vertelt het jongetje verder. 'En nu staat oom Ben op om die kastanje te pakken. Hij kijkt heel blij. Omdat hij een kastanje gevonden heeft, natuurlijk. Maar deze kastanje is eigenlijk van die eekhoorn. Dat vind ik zielig.'

Ben Bus schudt zijn hoofd. 'Kijk nog eens goed naar de eekhoorn,' adviseert hij. 'Volgens mij is dat beestje helemaal niet zielig.'

Het jongetje richt de verrekijker weer op de takken hoog in de boom. Ben Bus heeft gelijk. Het eekhoortje zit daar heel tevreden, met een zakje pinda's tussen zijn pootjes...

'De eekhoorn heeft stiekem geruild,' lacht het jongetje. 'Oom Ben is blij met die ene kastanje. Maar de eekhoorn heeft nu een hele zak pinda's. Wat slim van hem!'

'In Leesstad wonen veel slimme dieren,' zegt Ben Bus. 'En wij zijn intussen al bij halte 2 aangekomen. Ga je oom dit eekhoornverhaal maar snel vertellen. En geef de verrekijker aan mij, want ik wil zelf nog even op zoek naar een leuk klein vogelverhaaltje.'

Uitstappen allemaal! Lees de letters en woorden van halte 2. Ontdek de verhalen die bij het park horen. En leer alles over deze groene omgeving. Daarna brengt Ben Bus jullie naar de volgende halte. Maar nu eerst veel plezier bij thema 2.

Halte 3 – Het restaurant

Instappen allemaal! Lijn 3 gaat vertrekken naar de volgende halte van Leesstad. Zoek een fijn plekje in de bus en kijk onderweg goed naar buiten, want in Leesstad is van alles te zien. Overal zijn letters, die samen allerlei woorden en zinnen maken. Zo ontstaan er telkens nieuwe verhalen. Op reis door Leesstad leer je die verhalen vanzelf lezen. Zit iedereen? Mooi zo. Dan start Ben Bus Lijn 3 en vertrekt met jullie naar de volgende halte.

'Zo is dat!' zegt Ben Bus opgewekt, terwijl hij zijn bus de weg op stuurt. 'We gaan nu naar halte nummer 3. En volgens mijn vriend Ties is halte 3 de lekkerste halte van Leesstad.'

'Miauw,' zegt Ties en hij geeft Ben Bus een kopje. Ties is een gezellige, rode kater. Hij rijdt vaker met Lijn 3 mee en mag dan boven op de rugleuning van Bens stoel liggen, zodat hij goed naar buiten kan kijken.

'Wat doet die vieze kat in de bus?' vraagt een deftige dame met een hoedje op haar hoofd en een piepklein hondje in haar handtas. Ze zit op de stoel achter Ben Bus. 'Ik ken die kat wel,' zegt de deftige dame afkeurend. 'Je ziet dat beest overal in Leesstad in de vuilnisbakken snuffelen. Zo onhygiënisch!'

Ben Bus glimlacht beleefd naar haar in zijn achteruitkijkspiegel. 'Och mevrouw, katten snuffelen gewoon graag,' zegt hij. 'En Ties is nu eenmaal dol op lekkere hapjes. Maar Ties wast zichzelf de hele dag, dus u hoeft echt niet bang te zijn dat hij vies is.'

'Miauw,' zegt Ties en hij likt ijverig aan zijn rechter voorpoot om te bewijzen dat hij echt een heel keurige kater is.

'Ties komt graag bij halte 3,' vertelt Ben. 'Dan gaat hij naar de vuilnisbak van Adje Patatje. Op zoek naar weggegooide bakjes waar nog een paar frietjes in zitten. Of een klodder mayonaise.'

'Miauw,' zegt Ties. Zijn snorharen trillen van genot als hij aan Adje Patatje denkt.

'Halte 3 is ideaal voor een kater die altijd honger heeft,' legt Ben uit. 'Bij Hap Slik Weg vindt Ties vaak een aangebrande kipnugget. Bij IJs & Co likt hij gesmolten ijs van de stoep. En bij Bistro Enzo krijgt hij vaak een stukje vis van de kok.'

'Miauw!' zegt Ties. 'Miauw!' Hij duwt met zijn net gewassen pootje tegen Bens rug.

'Je hebt gelijk, Ties,' lacht Ben. 'Ik vergeet het belangrijkste. Soms mag Ties meedoen met de kinderkookclub van Lin en Lie. En dat is natuurlijk het allerleukste!'

De deftige dame trekt een vies gezicht. 'Bah!' zegt ze afkeurend, terwijl ze haar piepkleine hondje over zijn kopje aait. 'Ik moet er niet aan denken dat mijn Fifi in vuilnisbakken zou snuffelen. Of dat hij iets zou eten wat door een stel kinderen gemaakt is. Mijn Fifi krijgt alleen eten van de beste kwaliteit. Vanavond ga ik bijvoorbeeld eten in sterrenrestaurant De Chef. Dan voer ik mijn kleine Fifi dure hapjes van een echte chef-kok. Netjes met mijn vork.'

'Miauw?' zegt Ties en hij kijkt Fifi vragend aan. 'Woef!' zegt Fifi en ze springt uit de handtas, eerst op de schoot van haar vrouwtje, en dan op de vloer van de bus.

'Kijk eens aan. We zijn al bij halte 3,' zegt Ben, terwijl hij de bus stilzet en de deuren opent. 'De tijd vliegt als je gezellig kletst. Dag Ties. Veel plezier en tot de volgende keer!'

'Miauw,' zegt Ties en hij springt de bus uit.

'Woef,' zegt Fifi, en ze rent snel achter Ties aan. De deftige dame schrikt. 'Fifi, kom hier!' roept ze.

'Je mag niet met die vieze kater spelen.' Haastig komt ze overeind en zet de achtervolging in.

'Smakelijk eten allemaal!' roept Ben Bus vrolijk.

'Ik lees straks vast nog wel in een verhaal wat jullie gegeten hebben. Zelf pak ik gewoon mijn broodtrommeltje. Wat mij betreft gaat er niks boven een zelfgemaakte tosti met kaas, die ik opeet terwijl ik lekker in Lijn 3 zit!'

Uitstappen allemaal! Leer de letters en woorden van halte 3 kennen. Ontdek de verhalen die bij het restaurant en de keuken horen. En leer alles over dit smakelijke deel van Leesstad. Daarna gaat de reis weer verder, maar nu eerst veel plezier bij thema 3.

Halte 4 – De brandweerkazerne

Instappen allemaal! Lijn 3 gaat verder met de reis door Leesstad. Zoek een plekje in de bus en kijk onderweg goed naar buiten. Overal in Leesstad zie je letters, die samen allerlei woorden en zinnen maken. Zo ontstaan er telkens nieuwe verhalen. Op reis door Leesstad leer je die verhalen vanzelf lezen. Zit iedereen? Mooi zo. Dan brengt Ben Bus jullie naar de vierde halte.

'We rijden al!' lacht buschauffeur Ben. 'Ik ga graag naar de vierde halte. Daar zijn brandweertwagens, politiemotors, vrachtauto's en nog veel meer voertuigen. Een geweldige plek voor een chauffeur!'

Lijn 3 rijdt soepeltjes over de wegen van Leesstad. De passagiers kijken oplettend naar buiten. En Ben begint net een gezellig liedje te neuriën, als plotseling – BANG! – één van de banden over een roestige spijker rijdt, en stuk knalt.

Lijn 3 begint gevaarlijk te slingeren. De passagiers gillen angstig. Maar Ben blijft kalm. Hij haalt zijn voet van het gaspedaal, houdt het stuur stevig vast, en zet Lijn 3 veilig aan de kant van de weg. 'We hebben een klapband,' zegt Ben rustig. 'Gelukkig ligt er een reserveband in de bus. Dus niks aan de hand. Het gaat allemaal goedkomen.'

Als Ben even later met de reserveband op de stoep staat, begint hij daar echter aan te twijfelen. Lijn 3 heeft nooit eerder een klapband gehad. Hoe moet hij die kapotte band er eigenlijk af halen? En hoe gaat die nieuwe band er op? Ben heeft geen flauw idee.

Belangstellend komen de passagiers om Ben heen staan.

'Lukt het al, chauffeur,' vraagt een dame met oranje krullen nerveus. 'Ik moet wel op tijd op mijn werk zijn, hoor.'

'Misschien kan ik even...' begint een man in een blauwe overall. Maar de dame met de oranje krullen laat hem niet uitspreken.

'Schiet nou op, chauffeur!' roept de dame ongeduldig. 'Ik moet naar de brandweerkazerne. Ik ben namelijk de commandant. Als ik niet op de brandweermannen let, dan gaat het daar helemaal mis.'

'Ik doe mijn best, mevrouw,' zucht Ben. 'Maar om die kapotte band eraf te halen, moet de bus eerst

omhooggetild worden. Dat lukt me nooit in mijn eentje.'

'Lijn 3 kun je niet optillen,' zegt de man in de blauwe overall. 'Zo'n bus is ontzettend zwaar. Daarom moet je...'

'Allemaal helpen!' roept de dame bazig. 'Dan lukt het heus wel. We tillen de bus samen op. Ik tel tot drie: één, twee, drie!'

De passagiers tillen en duwen. Ze puffen en zuchten. Ze hijgen en kreunen. Maar Lijn 3 blijft gewoon met al zijn wielen op de grond staan. 'Wat een ramp!' roept de dame met de oranje krullen. 'Nu kom ik te laat bij de brandweerkazerne. Dan gaat het daar mis. Heel Leesstad zal afbranden!'

Daar schrikken de andere passagiers van. En Ben ook. Wat moeten ze doen?

'Even opzij, alstublieft,' zegt de man in de blauwe overall. Hij heeft een vreemd apparaat uit de bus gehaald. 'Dit is een krik,' vertelt de man. 'Daarmee krijg je elk voertuig omhoog. Zelfs Lijn 3. Kijk maar!'

'Ja!' roepen de passagiers vol bewondering. 'Nu gaat de bus wel omhoog. Zo moet die kapotte band er dus af. Knap, zeg. En wat zet u die nieuwe band er snel op!'

'Och, ik ben automonteur,' zegt de man terwijl hij zijn handen aan de blauwe overall afveegt. 'Dit doe ik elke dag. Dat wilde ik meteen al vertellen, maar die dame liet me niet uitpraten.'

'Sorry,' zegt de dame. En nu worden ook haar wangen een beetje oranje. 'Ik was misschien iets te bazig. Ik had even rustig moeten luisteren. Maar zullen we nu vlug verder rijden?'

Zo komt Lijn 3 maar iets te laat bij de brandweerkazerne van Leesstad aan. De commandant kan gaan kijken wat de brandweermannen doen. De monteur kan aan de slag in de garage. En Ben Bus? Die gaat snel een nieuwe reserveband kopen. Want je weet maar nooit...

Uitstappen allemaal! Leer de letters en woorden van halte 4 kennen. Ontdek de verhalen die bij de brandweer en de politie horen. En lees alles over de voertuigen in Leesstad. Daarna gaat de reis weer verder. Maar nu eerst veel plezier bij de halte van thema 4!

Halte 5 – Het ziekenhuis

Instappen allemaal! Lijn 3 gaat verder met de reis door Leesstad. Zoek een plekje in de bus en kijk onderweg goed naar buiten. Overal in Leesstad zie je letters, die samen allerlei woorden en zinnen maken. Zo ontstaan er telkens nieuwe verhalen. Op reis door Leesstad leer je die verhalen vanzelf lezen. Zit iedereen? Mooi zo. Dan brengt Ben Bus jullie naar de vierde halte.

'Bijna!' roept buschauffeur Ben terwijl hij haastig over de stoep naar Lijn 3 rent. 'We vertrekken bijna. Het spijt me echt ontzettend dat ik te laat ben.'

Dit hebben de passagiers van Leesstad nog nooit meegemaakt: Ben Bus is te laat bij Lijn 3. Hij heeft zich verslapen. Hoe is dat nu toch mogelijk? 'Mijn wekker is kapot,' legt Ben uit terwijl hij snel de bus instapt. 'Hij is vannacht zomaar opeens gestopt met tikken. Nu staan de wijzers stil. Dus ik wist niet hoe laat het was!'

Haastig gaat Ben op zijn chauffeursstoel zitten. Lijn 3 moet snel vertrekken. De volgende halte is het ziekenhuis van Leesstad. En niemand komt graag te laat in het ziekenhuis. Dus Ben sluit de deuren van de bus en stuurt Lijn 3 vlug de weg op.

Maar wat is dat? Na één bocht zet Ben de bus alweer stil langs de kant van de weg.

'Hier is het ziekenhuis toch nog niet!' roept een klein jongetje verbaasd.

'Nee,' zucht Ben. 'Maar ik voel me helemaal niet goed. Ik geloof dat ik ziek ben. Ernstig ziek zelfs. Is er misschien een dokter in de bus?'

Een mevrouw met een rode jurk staat meteen op. 'Ik ben dokter Lenie,' zegt ze geruststellend. 'Ik werk in het ziekenhuis van Leesstad. Mijn witte doktersjas hangt daar in de spreekkamer. Maar mijn dokterstas heb ik gelukkig bij me!'

Dokter Lenie loopt naar voren en zet haar tas naast Ben Bus op de grond. 'Blijf maar rustig zitten, Ben,' zegt ze. 'En vertel me eerst eens wat de klachten zijn.'

'Ik ben moe,' zegt Ben. 'Dat komt door het haasten en rennen. Dat begrijp ik wel. Maar nu voel ik me opeens zo slap. Een beetje draaierig ook. Ik kan tijdens het sturen zelfs niet goed op

de weg letten. En mijn buik maakt steeds rare geluiden. Is dat ernstig, dokter?'

Daar kan dokter Lenie nog niks over zeggen.

Ze moet de patiënt eerst grondig onderzoeken.

Ben moet 'A' zeggen. Hij moet zijn tong uitsteken.

En hij moet met zijn wijsvinger het puntje van zijn neus aanraken.

Daarna voelt dokter Lenie Bens pols. Ze kijkt in zijn keel en oren. En ze haalt de stethoscoop uit haar dokterstas om naar Bens buik te luisteren.

'Juist,' zegt dokter Lenie dan. 'Ik weet al wat het is. En ik weet ook wat we er aan moeten doen.'

'Krijg ik een prik?' vraagt Ben Bus een beetje

bang. 'Of moet ik een heel vies drankje drinken?'

Of moet ik misschien snel geopereerd worden en gaat u nu de ambulance bellen?'

Dokter Lenie schudt haar hoofd. Ze haalt een lunchtrommeltje uit haar dokterstas en duwt Ben een boterham met kaas in zijn handen. 'Opeten!' zegt ze streng.

Gehoorzaam neemt Ben een hap. Is een boterham met kaas een medicijn? Dat heeft hij nooit geweten!

'En een paar flinke slokken uit deze beker drinken,' zegt dokter Lenie. 'Het is sinaasappelsap.'

'Wat voor ziekte heb ik dan?' vraagt Ben verbaasd.

Dokter Lenie glimlacht. 'Je bent helemaal niet ziek,' zegt ze. 'Doordat je zo'n haast had, heb je vanmorgen niet ontbeten. Daar word je slap van. En dat rare geluid in je buik is gewoon je maag die rammelt van de honger.'

Ben voelt zich meteen een stuk fitter. Opgelucht rijdt hij verder naar de halte van het ziekenhuis.

'Bedankt dokter Lenie,' zegt Ben als de passagiers uitstappen. 'Ik zal het goed onthouden. Een bus kan niet rijden zonder benzine. Maar een chauffeur kan niet sturen zonder een goed ontbijt!'

Uitstappen allemaal! Leer de letters en woorden van halte 5 kennen. Ontdek de verhalen die bij het ziekenhuis van Leesstad horen. En lees alles over je eigen lichaam. Daarna gaat de reis weer verder. Maar nu eerst veel plezier bij de halte van thema 5!

Halte 6 – De kermis

Instappen allemaal! Lijn 3 gaat verder met de reis door Leesstad. Zoek een plekje in de bus en kijk onderweg goed naar buiten. Overal in Leesstad zie je letters, die samen allerlei woorden en zinnen maken. Zo ontstaan er telkens nieuwe verhalen. Op reis door Leesstad leer je die verhalen vanzelf lezen. Zit iedereen? Mooi zo. Dan brengt Ben Bus jullie naar de vierde halte.

'Even wachten,' zegt Ben. 'Ik kan de deuren niet sluiten. Er stappen nog steeds passagiers in. Wat een drukte vandaag. Ik snap er niks van!'

Ben begrijpt best dat mensen graag naar de zesde halte gaan. Daar is immers de kermis van Leesstad. En wie wil er nu niet in het reuzenrad of in de draaimolen? Maar wat Ben niet begrijpt, is dat er vandaag veel meer passagiers meerijden dan anders.

'Is er misschien iets bijzonders te doen?' vraagt Ben Bus. 'Komt de koning soms een suikerspin eten?'

De passagiers schudden hun hoofd. Nee, de koning komt vandaag geen suikerspin eten. 'Waarom wil iedereen dan opeens naar de kermis?' vraagt Ben. 'Hoe komt dat?'

De passagiers glimlachen stilletjes. En ze zeggen niks.

'Sluit de deuren, Ben!' roept Flip, die als laatste is ingestapt. 'We zijn er nu allemaal. Er past trouwens ook niemand meer bij. Dus we kunnen vertrekken!'

Nadenkend stuurt Ben Lijn 3 over de wegen van Leesstad. Hij rijdt hier elke dag. Hij kent iedere letter, hij leest elk woord, en hij geniet van de vele verhalen. Al jarenlang brengt Ben de passagier naar de twaalf bushaltes van Leesstad. En plotseling is vandaag alles anders. Er moet iets bijzonders aan de hand zijn. Wat kan dat wezen? Niet alleen de drukte in de bus is vreemd. De passagiers gedragen zich ook geheimzinnig. Ze hebben allemaal een pakje bij zich, dat ze achter hun rug proberen te verbergen. Sommige pakjes zijn klein, andere pakjes zijn groot, en om elk pakje zit een vrolijk papiertje. Soms zelfs een strik. De passagiers knipogen ook steeds stiekem naar elkaar, als ze denken dat Ben niet kijkt. Maar Ben

ziet het natuurlijk toch, in zijn speciale achteruitkijkspiegel. Ja, Ben heeft alles in de gaten. Maar begrijpen doet hij het niet...

'Ik kan het reuzenrad al zien!' gilt Flip opeens opgewonden door de volle bus. 'We zijn er bijna. Dus zorg dat je straks klaarstaat!'

Meteen hoort Ben een hoop geritsel, geknisper en geblaas achter zich. Wat zijn de passagiers toch aan het doen? Ben kan nu niet naar hen kijken. Hij moet op het verkeer letten en Lijn 3 veilig het drukke kruispunt oversturen en daarna netjes bij de halte parkeren. Dat is een klus waarbij je je ogen op de weg moet houden, anders gebeuren er ongelukken.

'Hiep, hiep, hoera!' juicht Flip zodra de bus veilig stilstaat. 'Lang zal hij leven!' roepen de andere passagiers. 'In de gloria!'

Verbaasd draait Ben zich om. Alle passagiers hebben een feesthoedje op hun hoofd en een feesttoeter in hun hand. Overal zijn ballonnen. En Flip is bezig een slinger op te hangen in het midden van de bus.

'Wat is dit?' vraagt Ben. 'Wat is er aan de hand?' De passagiers lachen en blazen op hun feesttoeters. 'Je bent jarig, Ben!' roept Flip. 'Dat heb je tegen niemand verteld, maar wij hebben het toch ontdekt. En nu willen we een feestje!'

'Maar... ik vier mijn verjaardag nooit,' stamelt Ben. 'Daar heb ik geen tijd voor. Ik moet door Leesstad rijden. Er is hier ook geen taart en limonade. Dat mag niet in een bus.'

'We hebben zelf lekkers meegenomen,' lacht Flip. 'En cadeautjes. Doe snel de busdeuren open. Dan gaan we jouw verjaardag vieren. Wil je je cadeautjes in het reuzenrad uitpakken? Of liever in de draaimolen? In elk geval gaan we eerst taart eten in het springkasteel!'

'Vooruit dan,' zegt Ben Bus met een glimlach. 'Eventjes feesten kan wel. Totdat Lijn 3 weer moet vertrekken.'

Uitstappen allemaal! Hier leer je de letters en woorden van halte 6 kennen. Ontdek de verhalen die bij feestdagen en taarten horen. En leer alles over ballonnen en cadeaupapier in Leesstad. Daarna gaat de reis weer verder. Maar nu eerst veel plezier bij de halte van thema 6!

Halte 7: De sterrenwacht

Instappen allemaal! Lijn 3 gaat verder met de reis door Leesstad. Zoek een plekje in de bus en kijk onderweg goed naar buiten. Overal in Leesstad zie je letters die samen steeds andere woorden en zinnen maken. Zo ontstaan er telkens nieuwe verhalen. Op reis door Leesstad leer je die verhalen vanzelf lezen.

Zit iedereen? Mooi zo. Dan sluit Ben de deuren van de bus en vertrekken jullie naar de zevende halte.

'Meneer, wilt u ook gaan zitten alstublieft?' vraagt Ben aan een passagier die naast de chauffeursstoel blijft staan. 'Er is nog een leeg bankje achter in de bus. Zodra iedereen zit, kunnen we vertrekken.'

'Ik sta eigenlijk liever,' antwoordt de passagier. 'Is dat verboden?'

'Nee, hoor!' zegt Ben. 'Maar dan moet u zich in de bochten wel stevig vasthouden, anders valt u misschien om.'

De passagier glimlacht geruststellend. 'Nou, dat komt wel goed,' zegt hij. 'Ik ben gewend aan hoge snelheden en onverwachte bewegingen.'

Nadenkend start Ben de motor van Lijn 3. Het gezicht van de passagier komt hem zo bekend voor. Ben heeft hem al vaker gezien, dat weet hij zeker. Maar toen zag de passagier er anders uit... Toen had hij een wit pak aan ... En een helm op ... Ja ... Maar dat was geen gewone helm. Nee ... Dat was een ruimt helm!

'Ik weet het!' roept Ben opgewonden. 'U bent Mischa, de beroemde astronaut. Ik heb u pas nog op de televisie gezien. Toen stapte u in een echte raket.'

Astronaut Mischa knikt. 'Dat klopt,' zegt hij. 'Ik heb met twee collega's een ruimtereis gemaakt. We hebben onderzoek gedaan op de maan. Een paar dagen geleden zijn we weer teruggekomen.' De motor van Lijn 3 snort ijverig. De bus is klaar om te vertrekken. Maar Ben blijft vol bewondering naar de beroemde astronaut staren.

Elke avond kijkt Ben, voordat hij gaat slapen, naar de donkere hemel. Hij kent de namen van alle planeten en sterrenbeelden. En één keer heeft hij bij de sterrenwacht door een telescoop naar de maan gekeken. Dat was zo mooi...

En nu staat hier zomaar opeens een astronaut die in een echte raket de ruimte in is geweest. Dat lijkt Ben zó geweldig! Eerst hoor je het aftellen: 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, ... start! En dan schiet je raket de lucht in. Je gaat hoger en hoger. Tot ver voorbij de wolken. Door het raampje in de raket zie je de aarde steeds kleiner worden.

'Is het moeilijk om een raket te besturen?' vraagt Ben opgewonden. 'Denkt u dat ik dat kan leren? Het is leuk om met Lijn 3 door Leesstad te rijden, maar misschien vinden ze ooit een ruimtebus uit. Dan kan ik mijn passagiers naar de planeten in het heelal brengen. Ik weet zeker dat mensen graag naar de maan willen. Of naar Mars. Of Jupiter. Wat zou u adviseren? Waar gaat u het liefst heen?'

Astronaut Mischa slaakt een diepe zucht. Nu pas valt het Ben op dat de astronaut nogal treurig kijkt. 'Op dit moment wil ik alleen maar zo snel mogelijk naar halte 7,' zegt astronaut Mischa.

'Mijn collega's van de sterrenwacht hebben net gebeld. Er is belangrijk nieuws. Ik hoop zó dat ze Laika gevonden hebben. Want ik kan haar echt niet missen!'

Ben krijgt een kleur van schaamte. Wat dom van hem. Hij zit hier maar te dagdromen over ruimtereizen en vergeet helemaal dat zijn passagiers naar de volgende halte willen. Vlug pakt hij het stuur vast, zet zijn voet op het gaspedaal en stuurt Lijn 3 snel de weg op.

'Veel succes, meneer de astronaut,' zegt Ben als ze even later bij de sterrenwacht aankomen. 'Ik hoop dat alles goed is met Laika.' Maar astronaut Mischa is al uitgestapt en haast zich naar zijn collega's.

'Nu vergeet ik helemaal te vragen wie of wat Laika eigenlijk is,' mompelt Ben zachtjes. 'Nou ja, dat lees ik vast nog wel in een van de verhalen van Leesstad!'

Uitstappen allemaal! Hier leer je de letters en woorden van halte 7 kennen. Ontdek de verhalen die bij raketten en ruimtereizen horen. En leer alles over de maan, de zon en de sterren. Daarna gaat de reis door Leesstad weer verder. Maar nu eerst veel plezier bij de halte van thema 7.

Halte 8: De bank

Instappen allemaal! Lijn 3 gaat verder met de reis door Leesstad. Zoek een plekje in de bus en kijk onderweg goed naar buiten. Overal in Leesstad zie je letters die samen steeds andere woorden en zinnen maken. Zo ontstaan er telkens nieuwe verhalen. Op reis door Leesstad leer je die verhalen vanzelf lezen.

Zit iedereen? Mooi zo. Dan sluit Ben de deuren van de bus en vertrekken jullie naar de achtste halte.

'Nog niet weggrijden, Ben!' roept een jongetje op de stoep. 'Ik zie iets moois onder de bus liggen.' Glimlachend kijkt Ben naar het jongetje dat op zijn knieën op de stoep onder Lijn 3 tuurt. 'Wat is het deze keer, Koen?' vraagt Ben. 'Een mooie steen? Of een zeldzaam schroefje? Jij vindt altijd wel iets bijzonders. Maar nu snel instappen want we moeten echt vertrekken.'

Koen haalt een verfrommeld stuk papier onder de bus vandaan en stapt dan gehoorzaam in. Snel gaat hij op het bankje achter de chauffeursstoel zitten en strijkt het papier glad op zijn schoot. 'En? Is het de moeite waard?' vraagt Ben terwijl hij de deuren van Lijn 3 sluit. 'Is het een saai boodschappenlijstje? Of is het de liefdesbrief van een prinses?'

Koen schuift naar het puntje van de bank en buigt zich zo dicht mogelijk naar Ben toe. 'Het is een schatkaart,' fluistert Koen. 'Dat dacht ik al toen ik nog op de stoep stond. Want ik zag een stippellijn en een rood kruisje. En ik had gelijk. Het is echt een schatkaart.'

'Een schatkaart?' herhaalt Ben verbaasd. 'Onder mijn bus?'

'Ssstt!' sist Koen. 'Het moet geheim blijven. Anders wil iedereen onze schat hebben.'

Ben start de motor en stuurt Lijn 3 de weg op. Schatkaart of niet, zijn passagiers moeten gewoon naar de volgende halte.

Intussen is Koen voorzichtig opgestaan. Het jongetje staat nu naast de chauffeursstoel van Ben. 'Het is een kaart van Leesstad,' zegt hij zacht. 'De stippellijn loopt over de weg. Precies dezelfde weg als waar Lijn 3 nu overheen rijdt. En die stippellijn stopt bij de volgende halte. Want daar staat het rode kruisje!'

'Dus bij de achtste halte is een schat verstopt!' zegt Ben zacht. 'Wat zal dat zijn?'

'Het is vast een kist vol gouden munten en sieraden,' fluistert Koen opgewonden. 'En wij verdelen die schat samen. Jij mag alle munten hebben. En ik wil de sieraden.'

'Waarom?' vraagt Ben een beetje verbaasd. 'Met munten kun je speelgoed kopen.'

'Jawel,' zegt Koen. 'Maar ik wil mama verrassen met mooie ringen en zo. Omdat ze altijd zegt dat ik háár schatje ben.'

Ben glimlacht. Dat vindt hij lief van Koen. En natuurlijk ook van Koens moeder.

'Nou, we zijn er al,' zegt Ben. 'Hier is de Bank van Leesstad. Dit is de achtste halte!'

Ben zet de deuren van Lijn 3 open. Een mevrouw met een volle boodschappentas komt naar voren om uit te stappen.

'Oh, jij boft!' zegt ze als ze de kaart in Koens handen ziet. 'Jij krijgt thee met appeltaart!'

Verbaasd kijkt Koen de mevrouw aan.

'Heb je nog niet gelezen wat hier staat?' vraagt de mevrouw. Ze tikt op de achterkant van de schatkaart en begint voor te lezen: 'Tegoedbon voor gratis thee met appeltaart bij Café Goudkust. Volg de stippellijn en u komt vanzelf bij ons gezellige café, naast de halte van Lijn 3.'

Koen kijkt sip. Er is helemaal geen schat. Alleen gratis taart bij Café Goudkust.

'Die taart is erg lekker, hoor,' zegt de mevrouw nog terwijl ze uit de bus stapt.

'Een kist vol goud was natuurlijk leuk geweest,' zegt Ben. 'Maar ik weet zeker dat je moeder ook heel blij is met deze tegoedbon.'

Koen knikt. 'Mama mag taart gaan eten,' zegt hij. 'Ik ga met mijn zus piraatje spelen. Misschien vinden we dan wel echt goud.'

'Dat is een goed plan,' lacht Ben. 'Ik lees vast nog wel een keer wat jullie allemaal meemaken!'

Uitstappen allemaal! Hier leer je de letters en woorden van halte 8 kennen. Ontdek de verhalen die bij edelstenen en schateilanden horen. En leer alles over goud en munten in Leesstad. Daarna gaat de reis weer verder. Maar nu eerst veel plezier bij de halte van thema 8.

Halte 9: Het museum

Instappen allemaal! Lijn 3 gaat verder met de reis door Leesstad. Zoek een plekje in de bus en kijk onderweg goed naar buiten. Overal in Leesstad zie je letters die samen steeds andere woorden en zinnen maken. Zo ontstaan er telkens nieuwe verhalen. Op reis door Leesstad leer je die verhalen vanzelf lezen.

Zit iedereen? Mooi zo. Dan sluit Ben nu de deuren van de bus en vertrekken jullie naar de negende halte.

'We rijden al,' lacht Ben. 'Ik ga altijd graag naar het museum toe. Die mooie kunstwerken bij de negende halte maken me elke keer weer blij.'

'Ja, ik geniet ook erg van kunst,' vertelt oom Ron die op de stoel achter Ben zit. 'Maar vandaag ga ik niet naar het museum. Ik ga naar de verjaardag van mijn kleine neefje.'

'Van een verjaardag word je ook blij,' zegt Ben. 'Er zijn vaak vrolijk gekleurde ballonnen en slingers. En als je gelukt hebt, is er zelfs taart.'

'Cadeautjes zijn ook leuk,' zegt oom Ron. 'Of je ze nu zelf krijgt of aan een ander geeft, cadeautjes verhogen de feestvreugde.'

'Dat klopt!' zegt Ben. 'Wat heeft u voor uw kleine neefje ingepakt? Nee, wacht. Niks zeggen. Ik wil het raden. Want dat is eigenlijk het allerleukste van cadeautjes: raden wat er in een pakje zit!'

Oom Ron lacht. 'Begin dan maar met raden,' zegt hij.

'Is het cadeautje voor uw kleine neefje misschien rood?' raadt Ben enthousiast.

Oom Ron denkt even na. 'Tja,' zegt hij dan. 'Het cadeautje is óók rood.'

'Dan is het vast een brandweerwagen,' raadt Ben. 'Of een rode bal.'

'Mis,' zegt oom Ron. 'Maar het cadeautje kan wel een brandweerwagen of een rode bal wórdén.'

Verbaasd fronst Ben Bus zijn wenkbrauwen. Een rood cadeautje dat een brandweerwagen of een bal kan wórdén? Raden is toch moeilijker dan hij had gedacht.

'Hoe groot is het pakje?' wil Ben Bus weten. 'Kan ik het misschien eventjes zien? Dat maakt het raden wat makkelijker.'

Oom Ron pakt de tas die bij zijn voeten staat, haalt een plat pakje tevoorschijn en loopt

voorzichtig naar Ben toe. 'Het is niet zo groot,' zegt oom Ron. 'En het is rechthoekig. Met een vrolijk gestreept papiertje eromheen.'

Ben kijkt maar één tel naar het pakje. Hij moet zijn ogen tenslotte op de weg houden en goed op het verkeer letten. Maar die ene tel is genoeg.

'Het is een boek,' zegt Ben Bus zelfverzekerd.

'Een boek met een rode kaft. En dat boek staat vol letters, woorden, zinnen en verhalen. En die verhalen kunnen over brandweerwagens en rode ballonnen gaan. Dat klopt allemaal. Dus mijn antwoord moet wel goed zijn.'

Oom Ron gaat weer op zijn plek zitten en stopt het pakje terug in de tas. 'Dat is slim verzonnen, Ben,' zegt hij. 'Maar toch zit er geen boek in dit pakje.'

'Nou, dan begrijp ik het niet meer,' zucht Ben treurig. 'Dit is veel te ingewikkeld voor mij!'

'Ik zal een beetje helpen,' zegt oom Ron. 'Ik zei daarnet dat het cadeautje óók rood is. Het cadeautje heeft dus meer kleuren.'

'Is het ook groen en wit en blauw?' vraagt Ben.

'Jazeker,' zegt oom Ron.

'En paars en roze?' wil Ben weten.

'Nee, dat niet,' antwoordt oom Ron. 'Maar je kunt er wel paars en roze mee maken.'

'Nou ja!' roept Ben boos. 'U houdt me gewoon voor de mal. U doet alsof u uw neefje een cadeautje geeft waarmee hij álles kan maken wat hij maar wil!'

'Ja, je hebt het geraden, Ben,' zegt oom Ron.

'Knap gedaan!'

Verbaasd zet Ben Lijn 3 stil bij de halte van het museum. Hoezo heeft hij het geraden?

'Mijn neefje krijgt een verfdoos,' zegt oom Ron terwijl hij uitstapt. 'Met een kwast erbij. Daarmee kan hij verven wat hij maar wil.'

Ben lacht. Het was een lastig raadsel. Maar wel een mooi cadeau!

Uitstappen allemaal! Hier leer je de letters en woorden van halte 9 kennen. Ontdek de verhalen die bij schilderijen en andere kunstwerken horen. En leer alles over kleuren en knutselpret in Leesstad. Daarna gaat de reis weer verder. Maar nu eerst veel plezier bij de halte van thema 9.

Halte 10: De dierentuin

Instappen allemaal! Lijn 3 gaat weer verder met de reis door Leesstad. Zoek een plekje in de bus en kijk onderweg goed naar buiten. Overal in Leesstad zie je letters die samen steeds andere woorden en zinnen maken. Zo ontstaan er telkens nieuwe verhalen. Op reis door Leesstad leer je die verhalen vanzelf lezen.

Zit iedereen? Dan sluit Ben de deuren van de bus en gaan jullie naar de tiende halte.

'Wacht!' roept dierenarts Riet, die met een grote doos in haar armen aan komt lopen over de stoep. 'Laat de deur nog even open, Ben!'

'Natuurlijk,' zegt Ben. 'Wilt u ook meerijden naar de dierentuin?'

'Nee, mijn spreekuur voor huisdieren begint zo,' zegt dokter Riet gehaast. 'Maar deze doos moet naar de dierentuin. Wil jij hem meenemen? De oppasser weet ervan. Hij staat al te wachten bij halte 10.'

Ben staat op en pakt de doos aan. 'Ik geef dit aan de oppasser,' belooft hij, terwijl hij de doos op de lege stoel achter hem zet. 'Dat komt goed!'

'Fijn, Ben!' zegt dokter Riet dankbaar. 'En je hoeft je echt geen zorgen te maken. De deksel zit stevig vast. Dus Kik kan niet ontsnappen!'

'Wat zegt u?' schrikt Ben. 'Zit er een beest in die doos? Ik dacht het pillen en potjes zalf waren!'

Dokter Riet schudt haar hoofd. 'Kik is geopereerd en heeft daarom een paar nachtjes in mijn dierenziekenhuis moeten slapen,' legt ze uit. 'Maar nu is ze weer helemaal gezond en mag ze terug naar huis. Fijn dat jij haar meeneemt. Dag Ben!' En dan rent dokter Riet snel terug naar haar dierenziekenhuis.

Langzaam draait Ben zich om en bekijkt de grote doos. Er reizen vaker dieren met Lijn 3 door Leesstad. Dat vindt Ben altijd erg gezellig. Maar dit is anders. Ben kan dit beest niet zien. En dokter Riet heeft niet gezegd wat voor dier het is. Alleen dat het in de dierentuin thuishoort. En in de dierentuin wonen ook gevaarlijke beesten! 'Chauffeur, vertrekken we nog?' roept een ongeduldige passagier.

Ben knikt. Natuurlijk. Het is tijd om te vertrekken. Anders komen ze te laat bij halte 10. En Ben wil de doos graag zo vlug mogelijk aan de oppasser geven.

Ben gaat zitten, start de motor en stuurt Lijn 3 de weg op. 'Het kan gelukkig geen leeuw zijn,' mompelt Ben zachtjes in zichzelf. 'Want een leeuw past niet in die doos. En een tijger ook niet.' Die gedachte doet Ben goed. Er zit vast een onschuldig klein diertje in de doos. Misschien een lief bergmarmotje dat nog zwakjes is van de operatie en lekker ligt te slapen. Gerustgesteld rijdt Ben verder over de wegen van Leesstad. Maar... Wat is dat? Opeens klinkt er gesisel uit de doos.

'O nee! Kik is wakker geworden en probeert te ontsnappen,' mompelt Ben bezorgd. 'En kleine dieren kunnen ook gevaarlijk zijn. Misschien is het wel een giftige slang. Of een dikke vogelspin!'

Als Ben een poosje later veilig bij halte 10 stopt, staat hij snel op, opent de busdeuren en pakt de doos. Hoe eerder dat enge beest uit Lijn 3 is, hoe beter!

'Toktoktoktok,' klinkt er opeens luid door de bus. Daar schrikt Ben zo van dat hij de doos loslaat. De doos valt en de deksel schiet los. Een wit beest stijgt omhoog en fladdert recht op Ben af...

'Help!' roept Ben. 'Ik word aangevallen door een gevaarlijk monster!'

'Welnee,' lacht de oppasser die Lijn 3 binnenstapt.

'Kik is een heel lieve en beleefde kip. Ze wil je gewoon bedanken voor het busritje naar huis.' Ben kijkt opzij. De oppasser heeft gelijk. Er zit een witte kip op zijn schouder. 'Een kip hoort toch niet in de dierentuin?' zegt Ben verbaasd.

'Jawel, hoor,' zegt de oppasser. 'We hebben ook een kinderboerderij. Kom, Kik. We gaan naar je vriendje Hannes de haan.'

Ben zucht eens diep. 'Voortaan neem ik alleen nog doorzichtige dozen mee in Lijn 3!' mompelt hij zacht.

Uitstappen allemaal! Hier leer je de letters en woorden van halte 10 kennen. Ontdek de verhalen die bij grote en kleine beesten horen. En leer alles over de bijzondere dieren van Leesstad. Daarna gaat de reis weer verder. Maar nu eerst veel plezier bij de halte van thema 10.

Halte 11: Het bos

Instappen allemaal! Lijn 3 gaat verder met de reis door Leesstad. Zoek een plekje in de bus en kijk onderweg goed naar buiten. Overal in Leesstad zie je letters die samen steeds andere woorden en zinnen maken. Zo ontstaan er telkens nieuwe verhalen. Op reis door Leesstad leer je die verhalen vanzelf lezen.

Zit iedereen? Dan sluit Ben de deuren van de bus en vertrekken jullie naar de elfde halte.

'Chauffeur, deze bus gaat toch naar het bos?' vraagt een mevrouw die net is ingestapt. 'Ik wil vandaag graag een lange wandeling maken.'
'Dat kan,' antwoordt Ben. 'Bij de volgende halte begint het bos van Leesstad. Daar staan wegwijzers met wandelroutes. U kunt er urenlang over allerlei bospaadjes lopen.'
'Fijn,' zegt de mevrouw. 'Ik ga snel in de stoel achter u zitten, dan kunnen we vertrekken.'
Ben draait zich om naar twee jongetjes met een grote boodschappentas die nog in het gangpad van de bus staan. 'Willen jullie niet zitten?' vraagt hij. 'Er zijn genoeg lege stoelen.'
Het kleinste jongetje schudt zijn hoofd. 'Wij willen een tent bouwen, Ben,' zegt hij. 'We hebben een tas vol oude lakens en een hoop touw. En mijn broer kan heel goed tenten en hutten maken!'
Ben glimlacht. 'Dat vergat ik nog te vertellen,' zegt hij tegen de mevrouw achter hem. 'Het bos van Leesstad is ook een geweldige plek om hutten te bouwen. Als u daar straks rondwandelt, zult u dat wel zien.' Dan start Ben de motor en stuurt Lijn 3 de weg op.

De mevrouw gaat op het randje van haar stoel zitten en leunt zo ver mogelijk naar Ben toe. 'Chauffeur?' vraagt ze. 'Welke wandelroute kan ik straks het beste kiezen?'

Daar hoeft Ben niet lang over na te denken. 'Route B!' zegt hij beslist. 'Want aan het begin van wandelroute B is de hut die ik samen met mijn vader gebouwd heb. Vroeger, toen ik nog een kleine jongen was.'

'Wat voor hut is het?' vraagt de mevrouw nieuwsgierig.

'Een echte boomhut,' vertelt Ben trots. 'Met een touwladder en een klimluik. Vroeger speelde ik er

vaak met mijn vriendjes. Nu ga ik er nog weleens kijken, maar ik ben veel te groot en dik geworden. Ik pas niet eens meer door het luik van mijn oude boomhut.'

'Tja, dat is jammer,' zegt de mevrouw. 'Maar kinderen worden nu eenmaal groot. En nu bent u buschauffeur. Dat is ook leuk.'

'Zeker weten!' lacht Ben en hij stuurt Lijn 3 verder over de wegen van Leesstad.

Bij halte 11 zet Ben de bus stil en opent de deuren. 'Hier begint het bos,' zegt hij. 'En dat is de wegwijzer van wandelroute B. Ik wens u veel loopplezier.'

Dan draait Ben draait zich om. Waar blijven die twee jongetjes? Die wilden toch een tent bouwen in het bos? Dan moeten ze nu wel uitstappen! Maar Ben ziet de jongetjes niet meer. Wat hij wel ziet is een lege boodschappentas. En heel veel oude lakens die met touwen zijn vastgemaakt aan stoelen. Het gangpad van Lijn 3 is veranderd in een tent! 'Wie heeft dat gedaan?' roept Ben verbaasd uit.

'Wij!' zegt het kleinste jongetje trots. Zijn vrolijke gezichtje piept tevoorschijn door een spleet tussen de lakens. 'Wij hebben onderweg een bustent gemaakt. Vindt u hem niet mooi?'

'Ik vind het prachtig,' zegt Ben. 'Maar een bustent is wel wat onhandig als passagiers in en uit willen stappen.' Het kleine jongetje kijkt opeens heel sip. 'Willen jullie misschien ruilen?' vraagt Ben. 'Jullie mogen voortaan in mijn oude boomhut in het bos spelen. En ik mag deze lakens gebruiken om af en toe eens een tent te maken in Lijn 3.'

Dat vinden de jongetjes allebei een erg goed plan. 'Mooi zo!' zegt Ben. 'Dan wandelen jullie nu naar mijn oude boomhut. En ik ga lekker even in mijn nieuwe bustent zitten. Veel plezier!'

Uitstappen allemaal! Hier leer je de letters en woorden van halte 11 kennen. Lees alles over touwen, knopen en geheime plekken. En ontdek de verhalen bij de hutten en tenten van Leesstad. Daarna gaat de reis weer verder. Maar nu eerst veel plezier bij de halte van thema 11.

Halte 12: Het meer

Instappen allemaal! Lijn 3 gaat verder met de reis door Leesstad. Zoek een plekje in de bus en kijk onderweg goed naar buiten. Overal in Leesstad zie je letters die samen steeds andere woorden en zinnen maken. Zo ontstaan er telkens nieuwe verhalen. Op reis door Leesstad leer je die verhalen vanzelf lezen.

Zit iedereen? Mooi zo. Dan sluit Ben de deuren van de bus en rijden jullie nu naar de twaalfde en laatste halte!

'Wat ga jij straks doen, Ben?' vraagt Victor. 'De laatste halte van Lijn 3 staat bij het meer. Ga je de bus daar wassen? Lijn 3 kan onderhand wel een poetsbeurt gebruiken!'

Victor zit op de stoel achter Ben. Hij wuift zichzelf koelte toe met een opgevouwen krant. Meestal rijdt Victor op zijn fiets door Leesstad, maar vandaag vond hij het te heet om te fietsen.

'Lijn 3 is inderdaad vies,' zegt Ben die zijn pet heeft afgezet vanwege de hitte. 'Maar ik ga straks lekker lui op een grote handdoek bij het meer liggen. Fijn naar de boten kijken en af en toe het water in om een stukje te zwemmen. Lijn 3 wordt vanzelf wel schoon!'

Dat begrijpt Victor niet. Bij hem wordt alles juist vanzelf vies. Er wordt nooit iets vanzelf schoon. Daar zijn altijd water en borstels bij nodig.

'Heb je het weerbericht niet gehoord?' vraagt Ben. 'Het is vandaag heel erg heet, met kans op een heftige onweersbui.'

Victor knikt. Dat heeft hij wel gehoord. Maar wat heeft dat ermee te maken?

'Kijk eens naar buiten,' zegt Ben. 'De lucht wordt helemaal donker. De regenwolken komen er al aan. Precies op tijd voor mijn plan!'

Victor kijkt uit het raam. Net als alle andere passagiers trouwens. Het lijkt wel alsof het opeens avond is, zo donker wordt het. En meteen vallen er ook regendruppels. Eerst tikken die zachtjes op het dak van de bus, maar al snel gaan ze harder en harder, sneller en sneller. De ruitenwissers van Lijn 3 schuiven vliegensvlug heen en weer, maar het lukt niet meer om de ramen droog te maken.

Een felle lichtflits verlicht plotseling de donkere lucht en dan klinkt er een harde donderslag.

'Ik zet de bus even veilig aan de kant!' roept Ben naar zijn passagiers. 'In een bus hoef je nooit bang te zijn voor onweer. Maar met die harde regen kan ik haast niks zien en dat is wel gevaarlijk. Over een paar minuutjes is de bui voorbij en dan rijden we verder.'

Ben parkeert Lijn 3 in de berm, zet de motor uit, en draait zich om naar Victor. 'Snap je het nu?' vraagt hij. 'Deze harde regen spoelt vanzelf alle viezigheid van Lijn 3. Dus als we straks bij het meer aankomen, is Lijn 3 weer schoon. Dan haal ik mijn zwembroek en duikbril tevoorschijn en ga ik lekker lui lakken.'

Vol bewondering kijkt Victor Ben aan. 'Dat heb je goed verzonnen,' zegt hij. 'Dat moet ik straks thuis eens tegen mijn vriend Vis vertellen. Die is dol op verhalen over water.'

Na een paar minuten klaart het al op. De regenwolken trekken verder en de zon laat zich weer voorzichtig zien. 'Er is flink wat regen gevallen. De grond ligt vol regenplassen,' zegt Victor. 'Die bui kwam echt heel goed van pas voor jouw slimme schoonmaakplan.'

Maar wanneer Lijn 3 even later bij het meer van Leesstad stopt, ziet Victor dat Bens plannetje toch niet helemaal gelukt is.

'De bovenkant van Lijn 3 is keurig schoon geregend,' zegt Victor als hij de bus bekijkt. 'Maar door al die regenplassen zit de onderkant nu juist vol modder. Je zult toch moeten poetsen, Ben. Zal ik je even helpen?'

'Nou, graag,' zegt Ben. 'Ik heb twee emmers. Dus dan kunnen we elkaar ook natgooien. Dan wordt het juist een leuk klusje met deze warmte!'

Uitstappen allemaal! Hier leer je de letters en woorden van halte 12 kennen. Ontdek de verhalen die bij water horen. En leer alles over de vissen en boten van Leesstad. Daarna is de reis afgelopen. Dus extra veel plezier bij de halte van thema 12!